

รายงานการประชุมคณะกรรมการบริหารกองทุน
ในการประชุมครั้งที่ 14/2552
เมื่อวันจันทร์ที่ 5 ตุลาคม 2552 เวลา 12.00 น.
ณ ห้องประชุมสุนทรหะวัน ชั้น 3 ตึกกระทรวงอุตสาหกรรม

กรรมการผู้เข้าประชุม

1. นายอนุสรณ์ เนื่องผลมาก	ผู้แทนกระทรวงอุตสาหกรรม	ประธานกรรมการ
2. นางปราณี ภาษีผล	ผู้แทนกระทรวงพาณิชย์	กรรมการ
3. นายกฤษฎา มนเทียรวิเชียรฉาย	ผู้แทนโรงงาน	กรรมการ
4. นายสุเทพ ตันติพิสิทธิ์	ผู้แทนโรงงาน	กรรมการ
5. นายฉัตรชัย ธรรมสวยดี	ผู้แทนโรงงาน	กรรมการ
6. นายเฉลียว ชินหอม	ผู้แทนชาวไร่อ้อย	กรรมการ
7. นายมนตรี วิศณุพรประสิทธิ์	ผู้แทนชาวไร่อ้อย	กรรมการ

กรรมการผู้ไม่เข้าประชุม

1. ผู้แทนกระทรวงการคลัง	อยู่ระหว่างการแต่งตั้ง	
2. ผู้แทนกระทรวงเกษตรและสหกรณ์	อยู่ระหว่างการแต่งตั้ง	
3. นายนพดล บุรณะธำ	ผู้แทนธนาคารแห่งประเทศไทย	ติตราชการอื่น
4. นายอรรถชัย บุรกรรมโกวิท	ผู้แทนสำนักงบประมาณ	ติตราชการอื่น
5. นายเฉลิมพล เล้าเจริญ	ผู้แทนชาวไร่อ้อย	ติตราชการอื่น

ผู้เข้าร่วมประชุมแทนกรรมการ

1. นายธรรมศักดิ์ สัมพันธ์สันติกุล	แทนนายอรรถชัย บุรกรรมโกวิท	ผู้แทนสำนักงบประมาณ
2. นายพรศักดิ์ โอวาทกรกิจ	แทนนายเฉลิมพล เล้าเจริญ	ผู้แทนชาวไร่อ้อย

ผู้เข้าร่วมประชุม

1. นายวีระศักดิ์ ขวัญเมือง	สำนักงานกองทุนอ้อยและน้ำตาลทราย
2. นายบัญชา คันตชุมภู	สำนักงานกองทุนอ้อยและน้ำตาลทราย
3. นายชาคร ญัตติพิพร	สำนักงานกองทุนอ้อยและน้ำตาลทราย

4. นางสาวพัชรีณี จันทูมา	สำนักงานกองทุนอ้อยและน้ำตาลทราย
5. นางสาวผุสดี เรืองสุข	สำนักงานกองทุนอ้อยและน้ำตาลทราย
6. นางสาวพรรณจิตรา ม่วงใหญ่	สำนักงานกองทุนอ้อยและน้ำตาลทราย
7. นางสาวมลิวัดย์ นิลแสง	สำนักงานกองทุนอ้อยและน้ำตาลทราย
8. นางสาวมณีรัตน์ ศรีปรัชญากุล	สำนักงานกองทุนอ้อยและน้ำตาลทราย
9. นายสุขชัย วีวัฒน์นภากุล	สำนักงานกองทุนอ้อยและน้ำตาลทราย
10. นายบุญถิ่น โคตรศิริ	ศูนย์บริหารการผลิตฯ
11. นายวิชิต รอดสุทธิ	ศูนย์บริหารการผลิตฯ
12. นายสุจินต์ สุวรรณมณี	ศูนย์บริหารการผลิตฯ
13. นายกำธร บัณฑิตาโสภณ	ศูนย์บริหารการผลิตฯ
14. นางวีณา บรรเลงจิต	สำนักงบประมาณ
15. นางสาวนวารา นาคเวก	กระทรวงพาณิชย์
16. นางสาววลัย ศรีเมือง	3 สมาคมโรงงานน้ำตาล
17. นายประยุทธ์ ทิพย์วงศ์	สมาคมการค้าอุตสาหกรรมน้ำตาล
18. นางสาวอภิญา คชชะ	สมาคมผู้ผลิตน้ำตาลและชีวพลังงานไทย
19. นายอดิสร อยู่อินทร์	สมาคมโรงงานน้ำตาลไทย
20. นายธานี นฤกิตต์วัฒนกานต์	กลุ่มบริษัทน้ำตาลท่ามะกา จำกัด
21. นายธีระวีร์ วัฒนภัสวงศา	ชมรมสถาบันชาวไร่อ้อยภาคอีสาน
22. นายอดุรย์ เลี้ยงอาจ	สมาคมกลุ่มชาวไร่อ้อย เขต 7

เริ่มประชุมเวลา 12.40 น.

เมื่อกรรมการมาครบองค์ประชุม นายอนุสรณ์ เนื่องผลมาก รองปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ประธานคณะกรรมการบริหารกองทุน ได้กล่าวเปิดประชุมโดยมีนายวีระศักดิ์ ขวัญเมือง ผู้อำนวยการสำนักงานกองทุนอ้อยและน้ำตาลทราย เป็นผู้เสนอเรื่องต่างๆ ต่อที่ประชุม

วาระที่ 1 เรื่องแจ้งให้ที่ประชุมทราบ

ไม่มี

วาระที่ 2 เรื่องรับรองรายงานการประชุมคณะกรรมการบริหารกองทุน

ที่ประชุมรับรองรายงานการประชุมคณะกรรมการบริหารกองทุน ครั้งที่ 13/2552 เมื่อวันที่ 22 กันยายน 2552 โดยมีการแก้ไขหน้าที 7 ดังนี้

มติที่ประชุม

ข้อ 3. การศึกษาดูงานของคณะกรรมการบริหารกองทุนให้ใช้งบประมาณจากงบประมาณปกติ

วาระที่ 3 การดำเนินการตามมติคณะกรรมการบริหารกองทุน

รองผู้อำนวยการสำนักงานกองทุนฯ ได้รายงานผลการดำเนินการตามมติคณะกรรมการบริหารกองทุนในคราวประชุมครั้งที่ 13/2552 เมื่อวันที่ 22 กันยายน 2552 ให้คณะกรรมการบริหารกองทุนได้รับทราบ

วาระที่ 4 เรื่องสืบเนื่องจากการประชุมครั้งที่ผ่านมา

4.1 เรื่อง การหักล้างบัญชีเงินยืมลูกหนี้ชาวไร่อ้อย

รองผู้อำนวยการสำนักงานกองทุนฯ รายงานว่า

1. ความเป็นมา

กองทุนอ้อยและน้ำตาลทรายได้ดำเนินการตามมติคณะรัฐมนตรีเพื่อแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของเกษตรกรชาวไร่อ้อย โดยได้กู้เงินจากธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธ.ก.ส.) มาจ่ายเพิ่มราคาอ้อยให้แก่ชาวไร่อ้อย ตั้งแต่ฤดูการผลิตปี 2541/42 – ปี 2550/51 ซึ่งการดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าว ในบางฤดูการผลิตคณะกรรมการบริหารกองทุนได้มีมติให้สำรองจ่ายเงินกองทุนจ่ายเพิ่มค่าอ้อยรวมทั้งชำระหนี้ ธ.ก.ส. แทนชาวไร่อ้อยไปก่อนเป็นเงินจำนวน 1,754,328,586.57บาท โดยให้บันทึกบัญชีว่าชาวไร่อ้อยเป็นลูกหนี้เงินยืมโดยไม่มีดอกเบี้ย

ต่อมา เจ้าหน้าที่ของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ซึ่งทำหน้าที่ตรวจสอบรับรองงบการเงินของกองทุน ได้แนะนำว่าบัญชีเงินยืมดังกล่าวติดค้างในระบบบัญชีมาเป็นเวลานาน (ตั้งแต่ฤดูการผลิตปี 2541/42) และมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น จึงควรดำเนินการหักล้างบัญชีเงินยืมให้หมดไป

2. ลำดับข้อเท็จจริง

2.1 กองทุนอ้อยและน้ำตาลทราย เป็นนิติบุคคล ซึ่งจัดตั้งขึ้นโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา 23 แห่งพระราชบัญญัติอ้อยและน้ำตาลทราย พ.ศ. 2527 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อรักษาเสถียรภาพของอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทราย เพื่อประโยชน์ของชาวไร่อ้อยและโรงงานน้ำตาลและเพื่อความมั่นคงทาง

เศรษฐกิจของประเทศฯ โดยกำหนดรายได้ของกองทุนไว้ตามมาตรา 27 ซึ่งรวมถึงการกู้เงินโดยอนุมัติของ คณะรัฐมนตรีด้วย

2.2 ตั้งแต่ฤดูการผลิตปี 2541/42 เป็นต้นมา ราคาอ้อยที่ชาวไร่อ้อยได้รับต่ำกว่าต้นทุนการผลิตซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มีมติให้แก้ไขปัญหาค่าความเดือดร้อนของชาวไร่อ้อย โดยอนุมัติให้กองทุนกู้เงินจาก ธ.ก.ส. มาจ่ายเพิ่มราคาอ้อยให้คุ้มต้นทุนการผลิตซึ่งกองทุนได้ดำเนินการตามนโยบายดังกล่าว โดยกู้เงินจาก ธ.ก.ส. ในฤดูการผลิตปี 2541/42 – 2542/43, ปี 2544/45 – 2546/47 และล่าสุดในปี 2550/51

2.3 การดำเนินการตามนโยบายของคณะรัฐมนตรีดังกล่าว คณะกรรมการบริหารกองทุนได้มีมติอนุมัติให้สำรองจ่ายเงินของกองทุนชำระหนี้ให้แก่ ธ.ก.ส. ในบางงวดรวมทั้งสำรองจ่ายเงินเพิ่มค่าอ้อยให้แก่ ชาวไร่อ้อยไปก่อน ซึ่งสรุปได้ดังนี้

(1) สำรองจ่ายดอกเบี้ยล่วงหน้า (ส่วนลดเช็ค)	523,469,768.74	บาท
(2) สำรองจ่ายดอกเบี้ยเงินกู้	1,215,103,169.55	บาท
(3) สำรองจ่ายค่าอ้อยเพิ่มเติม	15,755,648.28	บาท
รวม	<u>1,754,328,586.57</u>	บาท

เนื่องจากมีข้อสังเกตของผู้แทนฝ่ายโรงงานในคณะกรรมการบริหารกองทุนว่า การใช้จ่ายเงินของกองทุนเพื่อชำระหนี้เงินกู้ ธ.ก.ส. ควรจะเป็นไปตามระบบแบ่งปันผลประโยชน์ระหว่างชาวไร่อ้อย และโรงงานน้ำตาลตามสัดส่วน 70: 30 ปัญหาค่าความไม่ชัดเจนในด้านข้อกำหนดดังกล่าว คณะกรรมการบริหารกองทุนจึงให้บันทึกบัญชีว่าการสำรองจ่ายเงินตาม 2.3(1), (2) และ (3) ให้ชาวไร่อ้อยเป็นลูกหนี้เงินยืม โดยไม่มีดอกเบี้ย โดยเริ่มมีการบันทึกบัญชีมาตั้งแต่ปี 2542

2.4 คณะกรรมการบริหารกองทุน พิจารณาอนุมัติให้ใช้เงินกองทุนในการสำรองจ่ายค่าอ้อยหรือชำระหนี้ ธ.ก.ส. แทนชาวไร่อ้อยไปก่อน โดยเหตุผลดังต่อไปนี้

(1) ชำระดอกเบี้ยล่วงหน้า (ส่วนลดเช็ค) ให้แก่ ธ.ก.ส. ไปก่อนเพื่อให้ได้รับเงินกู้ออกมาจ่ายเพิ่มราคาอ้อยให้แก่เกษตรกรชาวไร่อ้อยตามวัตถุประสงค์ของการกู้เงิน เพื่อแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของชาวไร่อ้อย

(2) สำรองจ่ายดอกเบี้ยบางงวดให้แก่ ธ.ก.ส. ไปก่อน เนื่องจากการเก็บเงินตามแผนชำระหนี้ไม่เป็นไปตามเป้าหมาย เพื่อมิให้ผิคนัดชำระหนี้ต่อ ธ.ก.ส.

(3) สำรองจ่ายค่าอ้อยเพิ่มเติม เนื่องจากเงินกู้ที่ได้รับไม่เพียงพอต่อการจ่ายให้แก่ชาวไร่อ้อย ซึ่งมีสาเหตุมาจากปริมาณอ้อยที่เข้าหีบจริงสูงกว่าปริมาณอ้อยที่ใช้คำนวณเงินกู้

2.5 ปัญหาค่าความไม่ชัดเจนด้านข้อกำหนดเกี่ยวกับการใช้จ่ายเงินกองทุน ได้นำไปสู่การหารือต่อคณะที่ปรึกษากฎหมาย, คณะกรรมการกฤษฎีกา รวมถึงการฟ้องเป็นคดีต่อศาลปกครอง ซึ่งปัจจุบันมีข้อยุติแล้ว ดังนี้

2.5.1 ความเห็นคณะที่ปรึกษากฎหมาย ที่ 2/2543 เรื่องการแยกบัญชีกองทุนอ้อยและน้ำตาลทราย “คณะที่ปรึกษากฎหมาย ได้พิจารณาแล้วมีความเห็นว่า รายได้ต่างๆ ของกองทุนที่ได้รับตาม

มาตรา 27 แห่งพระราชบัญญัติอ้อยและน้ำตาลทราย พ.ศ. 2527 นั้น ในทางกฎหมายย่อมรวมเป็นเงินของกองทุนก้อนเดียวกัน และนำไปใช้จ่ายตามวัตถุประสงค์ของกองทุนทั้งหมดโดยไม่อาจแยกเงินที่ได้รับมาแต่ละส่วนว่าจะนำไปใช้จ่ายเพื่อการใดเป็นการเฉพาะเจาะจงได้ แต่ในการบริหารงานภายในอาจจัดทำบัญชีเพื่อให้ทราบถึงที่มาของรายได้จากแหล่งต่างๆ ได้ ซึ่งเป็นการดำเนินการในทางบัญชีโดยไม่มีผลตามกฎหมายเกี่ยวกับการใช้จ่ายเงินของกองทุนแต่อย่างใด”

2.5.2 ความเห็นคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ 5) เรื่อง การใช้จ่ายเงินกองทุนอ้อยและน้ำตาลทราย ตามพระราชบัญญัติอ้อยและน้ำตาลทราย พ.ศ. 2527 “คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ 5) เห็นว่า การนำเงินของกองทุนไปใช้จ่ายไม่ว่าจะได้มาทางใดก็ตามจะต้องเป็นไปตามมาตรา 30 แห่งพระราชบัญญัติอ้อยและน้ำตาลทราย พ.ศ. 2527 ซึ่งกรณีการใช้จ่ายตามวัตถุประสงค์ของกองทุนนั้นไม่มีการบัญญัติไว้ให้เป็นไปตามหลักการของระบบแบ่งปันผลประโยชน์ระหว่างชาวไร่อ้อยและโรงงานน้ำตาลในอัตราส่วน 70 : 30 แต่ได้บัญญัติให้นำมาใช้จ่ายเพื่อรักษาเสถียรภาพอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทราย และอื่นๆ โดยมีคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทรายเป็นผู้กำหนด”

2.5.3 คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด เมื่อวันที่ 20 มีนาคม 2551 ระหว่างโรงงานน้ำตาล จำนวน 36 บริษัท (ผู้ฟ้องคดี) และคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย (ผู้ถูกฟ้องคดี) “ มีประเด็นพิจารณาต่อไปว่า เงินที่โรงงานนำมาชำระต่อกองทุนอ้อยและน้ำตาลทรายตกเป็นเงินกองทุนตามมาตรา 27(8) แห่งพระราชบัญญัติอ้อยและน้ำตาลทราย พ.ศ. 2527 หรือไม่ เห็นว่า มาตรา 27 แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวได้บัญญัติไว้ว่ากองทุนประกอบด้วย (1) ค่าธรรมเนียมการวิจัยและส่งเสริมการผลิตอ้อยและน้ำตาลทราย... (8) เงินและทรัพย์สิน ใดๆ ที่ตกเป็นของกองทุนเมื่อคดีนี้ได้วิเคราะห์แล้วว่า ระเบียบคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย ฉบับที่ 1 พ.ศ. 2543 เป็นระเบียบที่ชอบด้วยกฎหมาย เมื่อกองทุนอ้อยและน้ำตาลทรายได้รับเงินจากผู้ฟ้องคดีและโรงงานอื่น ๆ ตามระเบียบดังกล่าว เงินที่ได้รับจึงตกเป็นของกองทุนอ้อยและน้ำตาลทรายตามมาตรา 27(8) แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน จึงทำให้กองทุนอ้อยและน้ำตาลทรายมีสิทธิที่จะนำเงินไปใช้หนี้ให้แก่ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ซึ่งการนำเงินไปชำระหนี้ถือเป็นการใช้จ่ายเพื่อรักษาเสถียรภาพของระบบอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทราย เพื่อผลประโยชน์ของชาวไร่อ้อยและโรงงาน และเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจของประเทศ ดังนั้น การใช้จ่ายเงินของกองทุนอ้อยและน้ำตาลทรายจึงเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของกฎหมายตามนัยมาตรา 23 วรรคหนึ่ง ประกอบกับมาตรา 30 แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน ที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่ากองทุนอ้อยและน้ำตาลทรายไม่มีอำนาจนำเงินไปชำระให้แก่ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร จึงไม่อาจรับฟังได้...”

2.6 เจ้าหน้าที่ของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ซึ่งมีหน้าที่ตรวจสอบรับรองงบการเงินของกองทุน ได้ให้คำแนะนำว่าบัญชีเงินยืมลูกหนี้ชาวไร่อ้อยดังกล่าวติดค้างอยู่ในระบบบัญชีของกองทุนมานานแล้ว หากไม่มีการหักล้างบัญชีภาระหนี้เงินยืมมีแต่จะเพิ่มมากขึ้น เนื่องจากไม่สามารถเรียกเก็บคืนจากชาวไร่อ้อยได้ และโดยที่การสำรองจ่ายดังกล่าวเป็นนโยบายทางบัญชีของคณะกรรมการบริหารกองทุน การหักล้างบัญชีจึงขึ้นอยู่กับนโยบายของคณะกรรมการบริหารกองทุนเป็นสำคัญ

3. การดำเนินการ

3.1 สำนักงานกองทุนฯ ได้นำเสนอแนวทางเพื่อหักล้างบัญชีเงินยืมดังกล่าวเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการบริหารกองทุน ในคราวประชุมครั้งที่ 10/2552 เมื่อวันที่ 23 กรกฎาคม 2552 และครั้งที่ 11/2552 เมื่อวันที่ 5 สิงหาคม 2552 รวม 3 แนวทาง ดังนี้

แนวทางที่ 1 เรียกเก็บเงินคืนจากชาวไร่ร้อยละ โดยหักจากราคาอ้อยขั้นต้นหรือขั้นสุดท้ายจนกว่ากองทุนฯ จะได้รับเงินครบถ้วน

แนวทางที่ 2 ตามแผนการชำระหนี้เงินกู้ ธ.ก.ส. งวดชำระปี 2552 ได้ชำระเสร็จสิ้นในเดือนกรกฎาคม 2552 ดังนั้น จะมีเงินคงเหลือจากแผนการชำระหนี้อยู่ประมาณ 4,500 ล้านบาท ซึ่งเงินดังกล่าวเป็นรายได้จากเงินส่วนต่างภาษีมูลค่าเพิ่มตามระเบียบคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย ฉบับที่ 1 พ.ศ. 2543 และรายได้จากการขึ้นราคาจำหน่ายน้ำตาลทรายภายในประเทศ (โควตา ก.) 5 บาท/กิโลกรัม ตามระเบียบคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทรายว่าด้วย หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขการจัดเก็บเงินจากการจำหน่ายน้ำตาลทรายภายในราชอาณาจักรเข้ากองทุน พ.ศ. 2551 จึงเห็นควรหักล้างบัญชีเงินยืมโดยรายได้ดังกล่าว

แนวทางที่ 3 นำภาระหนี้ดังกล่าวไปรวมคำนวณในราคาอ้อยขั้นสุดท้าย ตามมาตรา 55(6) เพื่อตัดจ่ายออกไปจากบัญชีของกองทุนฯ

ซึ่งที่ประชุมได้พิจารณาแล้วมีมติมอบหมายให้คณะทำงานฯ ไปศึกษารายละเอียดแล้วเสนอข้อเท็จจริงและความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการบริหารกองทุนต่อไป

3.2 คณะทำงานฯ ในคราวประชุมครั้งที่ 6/2552 เมื่อวันที่ 17 กันยายน 2552 ได้พิจารณาแล้วว่าที่ประชุมมีมติให้เสนอความเห็นต่อคณะกรรมการบริหารกองทุน ดังนี้

การสำรองจ่ายเงินกองทุนจำนวน 1,754,328,586.57 บาท เพื่อชำระหนี้ ธ.ก.ส. แทนชาวไร่ร้อยละ หรือจ่ายเพิ่มเติมค่าอ้อยให้แก่ชาวไร่ร้อยละ โดยบันทึกบัญชีว่าชาวไร่ร้อยละเป็นลูกหนี้เงินยืมโดยไม่มีดอกเบี้ยนั้น เป็นนโยบายทางบัญชีที่ดำเนินการมาตั้งแต่ปี 2542 ซึ่งสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินรับรู้มาโดยตลอด และได้แนะนำให้มีการหักล้างบัญชีให้เสร็จสิ้นไป ประกอบกับปัญหาข้อกฎหมายเกี่ยวกับการใช้จ่ายเงินกองทุนได้ข้อยุติแล้วตามความเห็นของคณะที่ปรึกษากฎหมาย, คณะกรรมการกฤษฎีกา และคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด ซึ่งวินิจฉัยว่าการใช้จ่ายเงินกองทุนเพื่อการชำระหนี้เงินกู้ ธ.ก.ส. เป็นการรักษาเสถียรภาพอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทราย ดังนั้น การสำรองจ่ายเงินกองทุนเพื่อชำระหนี้ ธ.ก.ส. หรือเพื่อจ่ายเพิ่มราคาอ้อยให้แก่ชาวไร่ร้อยละ จึงเป็นการรักษาเสถียรภาพอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทราย ซึ่งเป็นหน้าที่ของคณะกรรมการบริหารกองทุนที่จะต้องดำเนินการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติอ้อยและน้ำตาลทราย พ.ศ. 2527 ดังนั้น เมื่อคณะกรรมการบริหารกองทุนประสงค์จะหักล้างบัญชีเงินยืมลูกหนี้ชาวไร่ร้อยละจำนวน 1,754,328,586.57 บาท ตามนโยบายบัญชีเดิมจึงสามารถกระทำได้ ทั้งนี้ เพื่อความชัดเจนเห็นสมควรหารือในรายละเอียดกับสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินอีกครั้งหนึ่งก่อนดำเนินการหักล้างบัญชีเงินยืมดังกล่าว

ประเด็นพิจารณา

พิจารณาค่าหักล้างบัญชีเงินยืมจำนวน 1,754,328,586.57 บาท ตามความเห็นของคณะทำงานหรือไม่ประการใด

ความเห็นที่ประชุม

ประธานกรรมการ ให้ความเห็นว่าได้พิจารณาในคราวประชุมครั้งที่แล้ว ตามที่กองทุนได้สำรองจ่ายเงินเพื่อชำระหนี้ ธ.ก.ส. แทนชาวไร่ร้อยละหรือจ่ายเงินเพิ่มค่าร้อยละให้ชาวไร่ร้อยละ และกองทุนบันทึกบัญชีว่าชาวไร่ร้อยละเป็นลูกหนี้เงินยืมโดยไม่มีดอกเบี่ย ซึ่งถือว่าการรักษาเสถียรภาพอุตสาหกรรมร้อยละและน้ำตาลทรายตามวัตถุประสงค์ของกองทุนร้อยละและน้ำตาลทราย และเป็นนโยบายการบัญชีที่กองทุนดำเนินการมาตั้งแต่ฤดูการผลิตปี 2541/42 นั้น ได้ให้กองทุนหารือกับสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน

นางปราณี ภาษิมผล ผู้แทนกระทรวงพาณิชย์ ให้ความเห็นที่ควรดูมติคณะรัฐมนตรีที่ให้กองทุนกู้เงินเพื่อช่วยเหลือชาวไร่ร้อยละ เจตนารมณ์ของการให้กู้ว่าอย่างไร ซึ่งเป็นประเด็นหลัก ควรเป็นอำนาจของคณะกรรมการร้อยละและน้ำตาลทราย และควรเสนอคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบด้วย เพราะตอนกู้ คณะรัฐมนตรีเป็นผู้อนุมัติ

นายสุเทพ ตันติพิสิทธิ์ ผู้แทนโรงงาน ให้ความเห็นที่ฝ่ายเลขานุการสรุปความเห็นคณะที่ปรึกษากฎหมาย หรือความเห็นคณะกรรมการกฤษฎีกา น่าจะเป็นคนละประเด็นกับการหักล้างบัญชี แต่เดิมฝ่ายเลขานุการชี้แจงว่าเป็นนโยบายของกองทุน ซึ่งในการที่กองทุนกู้เงินจาก ธ.ก.ส. ตามมติคณะรัฐมนตรีเพื่อเพิ่มราคาร้อยละให้กับชาวไร่ร้อยละ ขณะเดียวกันการกู้เงินบางปีไม่พอคณะกรรมการบริหารกองทุนได้มีมติอนุมัติให้สำรองจ่ายเงินกองทุน และในการกู้เงินกองทุนก็ต้องรับภาระดอกเบี้ย เพราะฉะนั้นเงินยืมและเงินจ่ายค่าร้อยละเหล่านี้จึงเป็นนโยบายให้ลงบัญชีว่าเป็นเงินยืมชาวไร่ร้อยละไม่คิดดอกเบี้ย โดยกองทุนได้เสนอ 3 แนวทาง

- แนวทางที่ 1 เรียกเก็บเงินคืนจากชาวไร่ร้อยละ โดยหักจากราคาร้อยละขั้นต้นหรือขั้นสุดท้าย ซึ่งมีระเบียบปฏิบัติแต่ปฏิบัติไม่ได้
- แนวทางที่ 2 กองทุนให้ยกหนี้ให้ชาวไร่ร้อยละ เปรียบเสมือนยกหนี้ให้เฉยๆ ซึ่งอ้างการตีความของ 3 หน่วยงานว่ากระทำไม่ได้ และอีกประเด็นที่กองทุนอ้างถึงคือจากเงิน 5 บาท นั้น คิดว่าเงิน 5 บาทเพื่อชำระหนี้ แต่ไม่ได้บอกว่าเอาไปชำระหนี้ให้ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง
- แนวทางที่ 3 กองทุนเสนอให้นำไปคำนวณในการคำนวณราคาร้อยละขั้นสุดท้าย ซึ่งตามกฎหมายจะทำให้เกิดภาระเพิ่มมากขึ้น

นายมนตรี วิศณุพรประสิทธิ์ ผู้แทนชาวไร่ร้อยละ เสนอว่า กองทุนเป็นผู้สำรองจ่ายเงินชำระหนี้แทนชาวไร่ร้อยละ ในการหักล้างบัญชี ก็ควรให้กองทุนเป็นผู้หักล้าง

มติที่ประชุม

มอบหมายให้สำนักงานกองทุนอ้อยและน้ำตาลทราย ทำหนังสือหรือต่อสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ว่าหากกองทุนจะดำเนินการหักล้างบัญชีเงินยืมลูกหนี้ชาวไร่อ้อย จะสามารถกระทำได้หรือไม่และต้องดำเนินการอย่างไรบ้าง แล้วจึงสรุปรายละเอียดทั้งหมดเสนอคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทรายเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบต่อไป

4.2 เรื่อง การเก็บเงินรายได้ไว้เพื่อการรักษาเสถียรภาพอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทราย

รองผู้อำนวยการสำนักงานกองทุนฯ รายงานว่า

คณะกรรมการบริหารกองทุน ในคราวประชุมครั้งที่ 12/2552 เมื่อวันที่ 8 กันยายน 2552 ได้มีมติเห็นชอบในหลักการให้เก็บเงินรายได้ของกองทุนไว้เพื่อการรักษาเสถียรภาพอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทรายตามวัตถุประสงค์ของกองทุน โดยมอบหมายให้คณะทำงานฯ ไปพิจารณากำหนดวงเงินทุนสำรองที่เหมาะสมและแนวทางการบริหารเงินดังกล่าว เพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการบริหารกองทุน ต่อไป

การดำเนินการ

คณะทำงาน ในคราวประชุมครั้งที่ 6/2552 เมื่อวันที่ 17 กันยายน 2552 ได้พิจารณาแล้วมีความเห็นดังต่อไปนี้

1. วงเงินที่เหมาะสมซึ่งจะเก็บจากรายได้ของกองทุนไว้เพื่อการทำหน้าที่รักษาเสถียรภาพอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทรายควรกำหนดไว้ที่ 30,000 ล้านบาท โดยพิจารณาจากอดีตที่ผ่านมาซึ่งกองทุนได้ทำหน้าที่ในการรักษาเสถียรภาพอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทราย เช่นการจ่ายเงินชดเชยส่วนต่างราคาอ้อยและผลตอบแทนการผลิตฯ และช่วยเหลือราคาอ้อยและผลตอบแทนการผลิตฯ รวมเป็นเงินจำนวน 52,369.64 ล้านบาท หรือการจ่ายเงินเพิ่มค่าอ้อยขั้นต้นในฤดูกาลผลิตปี 2550/51 ในอัตรา 169 บาท/ตัน ต้องใช้วงเงินถึง 12,389.11 ล้านบาท หรือการจ่ายเงินชดเชยส่วนต่างราคาอ้อยและผลตอบแทนการผลิตฯ ปี 2549/50 ต้องใช้วงเงินถึง 9,948.32 ล้านบาท

2. จากประมาณการรับ - จ่าย ของรอบบัญชีปี 2552 และปี 2553 (ตุลาคม - กันยายน) ตามที่สำนักงานกองทุนจัดทำเสนอจะมีรายได้ที่เหลือจากการชำระหนี้เงินกู้ ธ.ก.ส. อยู่จำนวน 5,221.63 ล้านบาท ซึ่งเป็นรายได้ที่เรียกเก็บจากเงินส่วนต่างภาษีมูลค่าเพิ่มฯ และรายได้จากการปรับเพิ่มราคาจำหน่ายน้ำตาลโคเวต ก. ซึ่งคงเหลือตั้งแต่งวดเดือนสิงหาคม 2552 เป็นต้นมา จึงเห็นสมควรเก็บรายได้ตั้งแต่งวดดังกล่าวเป็นต้นไป

3. การจัดเก็บรายได้ตั้งแต่ปี 2554 เป็นต้นไป เมื่อพิจารณาจากแผนการชำระหนี้เงินกู้ (เพิ่มราคาอ้อย) ธ.ก.ส. จะคงเหลือต้นเงินกู้อยู่เพียง 4,226.67 ล้านบาท (อัตราดอกเบี้ยร้อยละ 4.25 ต่อปี) ดังนั้น จึงมี

เงินรายได้ตามแผนชำระหนี้เงินกู้คงเหลืออีกประมาณ 5,000 ล้านบาท และตั้งแต่วันที่ 2555 เป็นต้นไป หากไม่มีการลดราคาน้ำตาลหรือไม่ก่อนนี้เพิ่มเติม กองทุนจะมีรายได้ดังกล่าวปีละประมาณ 9,500 – 10,000 ล้านบาท

เหตุผลและความจำเป็นในการมีเงินทุนสำรอง

1. เพื่อใช้เป็นเงินทุนดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของกองทุนตามมาตรา 23 เกี่ยวกับ
  - (1) ศึกษา วิจัย พัฒนา และส่งเสริมการผลิต การใช้และการจำหน่ายอ้อยและน้ำตาลทราย
  - (2) รักษาเสถียรภาพของอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทราย เพื่อประโยชน์ของชาวไร่อ้อยและโรงงาน และเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจของประเทศ
  - (3) รักษาเสถียรภาพของราคาน้ำตาลทรายที่ใช้บริโภคในประเทศ เพื่อประโยชน์ของผู้บริโภค
  - (4) กระทำการอื่นที่จำเป็น เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของกองทุนอ้อยและน้ำตาลทราย

รวมทั้งเพื่อสนับสนุนการกำหนดราคาอ้อยและผลตอบแทนการผลิตและการจำหน่ายน้ำตาลทรายขั้นต่ำและสุดท้ายตามมาตรา 55 และเพื่อเป็นเงินทุนจ่ายชดเชยให้แก่โรงงานในกรณีที่ราคาอ้อยขั้นสุดท้ายและผลตอบแทนการผลิตและการจำหน่ายน้ำตาลทรายขั้นสุดท้าย ต่ำกว่าขั้นต่ำ ตามมาตรา 56 ตลอดทั้งดำเนินการตามนโยบายของคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย และคณะรัฐมนตรี

2. พระราชบัญญัติอ้อยและน้ำตาลทราย พ.ศ. 2527 กำหนดให้กองทุนมีหน้าที่รักษาเสถียรภาพของอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทราย โดยเจตนารมณ์ของกฎหมายต้องการให้มีการส่งเงินตามมาตรา 57 เข้ากองทุนเพื่อการทำหน้าที่ดังกล่าว แต่ในทางปฏิบัติตั้งแต่ปี 2527 เป็นต้นมาจนถึงปัจจุบัน คณะกรรมการที่เกี่ยวข้องยังไม่สามารถดำเนินการตามบทบัญญัตินี้ได้ คงทำได้แต่เพียงให้มีการนำส่งเงินรักษาเสถียรภาพของอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทรายร้อยละ 0.5 ของรายรับสุทธิเข้ากองทุน ซึ่งไม่เพียงพอต่อการทำหน้าที่ดังกล่าว

ดังนั้น รายได้หลักที่จะนำมาใช้เพื่อการทำหน้าที่รักษาเสถียรภาพฯ ของกองทุนฯ จึงมีเพียงประการเดียวคือรายได้ตามมาตรา 27(8) ได้แก่ รายได้จากเงินส่วนต่างภาษีมูลค่าเพิ่มฯ และรายได้จากการปรับเพิ่มราคาจำหน่ายน้ำตาลที่ใช้บริโภคในประเทศ (โควตา ก.) 5 บาท/กิโลกรัม

3. สถานการณ์ราคาน้ำตาลในตลาดโลกมีความผันผวนและเปลี่ยนแปลงขึ้นลงรวดเร็วแม้ว่าปัจจุบันราคาจะสูงจากความต้องการมีมากและตามแรงซื้อของนักลงทุน ตลอดทั้งปัจจัยที่เกี่ยวข้องอื่นๆ แต่ก็สามารถคาดการณ์ได้ว่าภายในฤดูการผลิตปี 2553/54 เป็นต้นไป ราคาน้ำตาลในตลาดจะเริ่มลดต่ำลงซึ่งเป็นเรื่องปกติ และผลของราคาที่ลดต่ำลงจนถึงจุดที่ส่งผลกระทบต่อราคาอ้อยของเกษตรกรชาวไร่อ้อยเช่นที่เคยเกิดขึ้นมาแล้ว ภาวะจะตกมาที่กองทุนต้องเข้าไปช่วยเหลือ ดังนั้น กองทุนจึงมีความจำเป็นต้องเตรียมความพร้อมต่อการแก้ไขปัญหาที่กำลังจะเกิดขึ้นและจะต้องมีเงินทุนสำรองในระดับที่เพียงพอต่อการแก้ไขปัญหาด้วย

4. ขณะนี้กองทุนสามารถชำระหนี้เงินกู้ ธ.ก.ส. วงดชำระปี 2552 ได้ครบถ้วนตาม แผนฯ แล้ว ในขณะที่ยังมีรายได้ตามแผนคงเหลืออยู่ ซึ่งสามารถกันไว้เพื่อรักษาเสถียรภาพฯ ได้

5. เป็นที่ทราบกันดีถึงกรณีที่ผู้ประกอบการบางกลุ่มได้มีความพยายามผลักดันให้รัฐบาลลดราคาจำหน่ายน้ำตาลโคเวตา ก. ลง 2-3 บาท/กก. และก็มีความเป็นไปได้สูงที่จะมีการลดราคาน้ำตาลลงตามข้อเสนอดังกล่าว โดยมีเงื่อนไขว่าเมื่อกองทุนฯ ชำระหนี้ต่อ ธ.ก.ส. เสร็จสิ้นแล้ว ซึ่งหากเป็นเช่นนั้นจริงกองทุนฯ ก็จะสามารถขายได้และกลับไปสู่สถานะเดิมคือไม่มีเงินทุนสำรองเพื่อทำหน้าที่รักษาเสถียรภาพของระบบฯ และจะอยู่ในวงวนของการแก้ไขปัญหาด้วยการก่อหนี้ที่ไม่มีที่สิ้นสุด โดยไม่มีโอกาสได้ทำหน้าที่ในการส่งเสริมสนับสนุนอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทรายของไทยให้พัฒนาไปสู่สิ่งที่ดีกว่าปัจจุบันได้ ซึ่งแสดงถึงความไม่มีเสถียรภาพของอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทราย และจะเป็นภาระของรัฐบาลเช่นนี้ตลอดไป

ในทางกลับกันถ้ากองทุนมีเงินเพื่อการรักษาเสถียรภาพฯ ในจำนวนที่เพียงพอต่อการแก้ไขปัญหาของระบบฯ ก็ไม่มีความจำเป็นใดๆ ที่จะต้องไปกู้เงินมาแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น ซึ่งแสดงถึงการมีเสถียรภาพฯ ของระบบและแสดงถึงความเข้มแข็งของกองทุน

สำหรับแนวทางการบริหารรายได้จากเงินที่จัดเก็บได้ คณะทำงานเห็นควรนำมาพิจารณาเมื่อกองทุนมีเงินเพื่อการรักษาเสถียรภาพฯ ในจำนวนที่มากพอต่อการบริหารแล้ว

ประเด็นพิจารณา

พิจารณากำหนดวงเงินที่จะจัดเก็บรายได้ไว้เพื่อการรักษาเสถียรภาพฯ ตามที่คณะทำงานฯ เสนอ

ความเห็นที่ประชุม

นายฤทธิชัย มณฑลวิเชียรฉาย ผู้แทนโรงงาน ให้ความเห็นว่า

1. ในการชำระหนี้ให้กองทุนชำระตามแผนที่กำหนด ส่วนเงินที่เหลือให้ขอมติจากคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย เพื่อให้กองทุนกันเป็นเงินทุนสำรองได้

2. เมื่อกันเงินทุนสำรองไว้แล้วค่อยมาพิจารณาว่ากองทุนควรจะมีบริหารเงินอย่างไร จะใช้บุคลากรเดิมหรือจ้างมืออาชีพมาบริหาร เห็นด้วยกับโครงการที่ฝ่ายเลขานุการเสนอมา คิดว่าโครงการอื่นๆ ก็จะมาตาม

3. ให้เขียนเป็นกรอบการใช้จ่ายเงิน

ประธานกรรมการ เห็นด้วยที่กองทุนควรมีการกันเงินไว้ ให้ทำรายละเอียดเพิ่มเติมเป็นรายงานที่สมบูรณ์ และมีการวิเคราะห์เรื่องความเสี่ยงด้วย ก่อนเสนอคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทรายเพื่อพิจารณาต่อไป

นายพรศักดิ์ โอวาทกรกิจ ผู้แทนชาวไร่อ้อย เสนอว่า ถ้ามีการให้กองทุนเก็บเงินทุนสำรองไว้ ถ้าเกิดวิกฤตชาวไร่อ้อยสามารถนำมาใช้ได้ โดยไม่ต้องไปขอกู้จาก ธ.ก.ส. อีก

นายมนตรี วิศณุพรประสิทธิ์ ผู้แทนชาวไร่อ้อย เสนอว่า ถ้าให้เขียนเป็นกรอบการใช้ จ่ายเงิน ถ้าให้แคบเข้ามาคือ ในแต่ละปีจะกันเงินไว้หลังจากชำระหนี้ ๓.ก.ส. แล้ว การที่กันเงินไว้จะมี 2 ส่วน คือส่วนที่จะต้องใช้จ่าย อีกส่วนคือเงินรักษาเสถียรภาพ ถ้าไม่ทำโครงการอะไรแต่นำไปฝากธนาคาร เมื่อพิจารณา ความคุ้มค่าอาจไม่คุ้ม แต่ถ้ามีปัญหาแล้วนำมาใช้จะคุ้มค่ากว่า เสนอให้กันเงินไว้ก่อนหนึ่งก่อนในเบื้องต้น

มติที่ประชุม

มอบหมายให้ฝ่ายเลขานุการสรุปข้อเท็จจริงและรายละเอียดเพิ่มเติม โดยจัดทำแนวทางการ บริหารการเงินของกองทุน พร้อมทั้งวิเคราะห์เรื่องความเสี่ยง เสนอคณะกรรมการบริหารกองทุนเพื่อพิจารณา ในคราวประชุมครั้งต่อไป

4.3 เรื่อง การขอให้กองทุนสนับสนุนสินเชื่อเพื่อชำระค่าอ้อยให้แก่ชาวไร่อ้อย ฤดูกาล ผลิตปี 2552/53

รองผู้อำนวยการสำนักงานกองทุนฯ รายงานว่า

1. คณะกรรมการบริหารกองทุน ในคราวประชุมครั้งที่ 12/2552 เมื่อวันที่ 8 กันยายน 2552 ได้มี มติรับทราบกรณีบริษัท น้ำตาลวังขนาย จำกัด และบริษัท น้ำตาลรีไฟน์ซึ่มงคล จำกัด ขอรับการสนับสนุน สินเชื่อจากกองทุนเพื่อชำระค่าอ้อย ฤดูกาลผลิตปี 2552/53 ในวงเงินจำนวน 1,700 ล้านบาท

ต่อมา สำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย ได้มีหนังสือแจ้งว่าคณะกรรมการอ้อย และน้ำตาลทราย ในคราวประชุมครั้งที่ 9/2552 เมื่อวันที่ 15 กันยายน 2552 ได้มีมติรับทราบการขอให้กองทุน สนับสนุนสินเชื่อเพื่อชำระค่าอ้อยให้แก่ชาวไร่อ้อย ฤดูกาลผลิตปี 2552/53 ของบริษัท น้ำตาลวังขนาย จำกัด และบริษัท น้ำตาลรีไฟน์ซึ่มงคล จำกัด และขอให้กองทุนประสานงานกับสถาบันการเงินอื่นๆ เพื่อขอให้ สถาบันการเงินสนับสนุนสินเชื่อให้แก่ทั้ง 2 บริษัทก่อน

2. คณะกรรมการบริหารกองทุน ในการประชุมครั้งที่ 13/2552 เมื่อวันที่ 22 กันยายน 2552 ได้มี มติมอบหมายให้คณะทำงานของกองทุนอ้อยและน้ำตาลทราย เชิญผู้แทนธนาคารนครหลวงไทย จำกัด (มหาชน) ในฐานะผู้ให้การสนับสนุนสินเชื่อตามแผนฟื้นฟูกิจการของทั้ง 2 บริษัท ผู้บริหารแผนฟื้นฟูกิจการ และผู้แทนโรงงานทั้ง 2 บริษัท มาร่วมประชุมเพื่อพิจารณาแนวทางแก้ไขปัญหาดังกล่าว

คณะทำงานฯ ในการประชุมเมื่อวันที่ 29 กันยายน 2552 และวันที่ 5 ตุลาคม 2552 ได้รับ ทราบคำชี้แจงของผู้เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. ผู้แทนธนาคารนครหลวงไทย จำกัด (มหาชน) ซึ่งให้เหตุผลว่าธนาคารฯ ไม่สามารถให้ การสนับสนุนวงเงินสินเชื่อหมุนเวียนให้แก่ทั้ง 2 บริษัทได้ เนื่องจากหนี้ของทั้ง 2 บริษัท เป็นหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิด รายได้ (NPLs) ซึ่งมีอยู่กับธนาคารฯ มากอยู่แล้ว หากธนาคารฯ ให้การสนับสนุนสินเชื่ออีกก็จะต้องกันเงินไว้ สำรองหนี้เสียอีกส่วนหนึ่งซึ่งเป็นภาระต่อธนาคารฯ มาก ประกอบกับตามแผนฟื้นฟูกิจการให้อำนาจผู้บริหาร

แผนสามารถจัดหาเงินทุนหมุนเวียนจากนิติบุคคลหรือสถาบันการเงินอื่นได้โดยมีต้องขออนุญาตจากเจ้าหนี้หรือศาลอีก ซึ่งธนาคารฯ ยินยอมให้ทั้ง 2 บริษัท ขอสินเชื่อจากนิติบุคคลหรือสถาบันการเงินอื่นโดยนำผลผลิตไปเป็นหลักประกันได้ตามที่เคยแจ้งไว้แล้ว

2. ผู้บริหารแผนฟื้นฟูกิจการ (บริษัท เอสซีเอ็มบี จำกัด) ได้ชี้แจงว่าบริษัทฯ เข้ามารับหน้าที่ในการบริหารแผนฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ทั้ง 2 บริษัท เนื่องจากผู้บริหารของธนาคารนครหลวงไทย จำกัด (มหาชน) รับปากว่าจะให้การสนับสนุนเงินสินเชื่อหมุนเวียนแต่ปรากฏว่าไม่ได้ดำเนินการตามที่รับปากไว้ ทำให้เกิดการขาดสภาพคล่องทางการเงินอย่างมาก กรณีดังกล่าวทำให้โรงงานน้ำตาลวังขนายและโรงงานน้ำตาลรีไฟน์ซึ่มงคผลไม่สามารถหนี้อยู่ ฤดูกาลผลิตปี 2551/52 ได้ตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ในแผนฟื้นฟู จึงส่งผลเสียหายอย่างมากโดยเฉพาะปีที่ผ่านมาราคาน้ำตาลในตลาดโลกปรับตัวสูงขึ้นมาก บริษัทฯ ทั้ง 2 จึงเสียโอกาสในการทำกำไรจากการผลิตเพื่อมาชำระหนี้ตามแผนฟื้นฟู ซึ่งปัจจุบันผู้บริหารแผนยังอยู่ระหว่างการเจรจากับธนาคารฯ เพื่อแก้ไขแผนฟื้นฟู โดยคาดว่าจะต้องหาทาง Refinance ออกจากธนาคารฯ แต่ขณะนี้ยังไม่ได้ข้อยุติ ดังนั้น ในฤดูกาลผลิตปี 2552/53 จึงมีความจำเป็นต้องขอรับการสนับสนุนสินเชื่อจากกองทุนอ้อยและน้ำตาลทรายเช่นปีที่ผ่านมา

3. ผู้แทนสมาคมธนาคารไทยจากธนาคารต่างๆ จำนวน 6 ธนาคาร ได้ชี้แจงว่าทุกธนาคารยึดถือนโยบายว่าจะไม่เข้าไปก้าวก่ายหรือแทรกแซงการให้สินเชื่อของธนาคารอื่น สำหรับกรณีนี้บริษัท น้ำตาลวังขนาย จำกัด และบริษัท น้ำตาลรีไฟน์ซึ่มงคผล จำกัด มีเจ้าหนี้หลักคือธนาคารนครหลวงไทย จำกัด (มหาชน) ที่จะต้องให้สินเชื่อหมุนเวียนตามที่แผนฟื้นฟูกิจการได้กำหนดไว้แล้วต่อไป

มติที่ประชุม

ที่ประชุมรับทราบคำชี้แจงของผู้แทนธนาคารต่างๆ และผู้บริหารแผนตามที่คณะทำงานรายงานแล้ว พร้อมทั้งให้รายงานต่อคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทรายเพื่อพิจารณากำหนดนโยบายในเรื่องดังกล่าวต่อไป

วาระที่ 5 เรื่องเสนอเพื่อพิจารณา

5.1 เรื่อง การหักกลบลบหนี้ระหว่างเงินที่กองทุนต้องจ่ายชดเชยผลตอบแทนการผลิตฯ ของฤดูการผลิตปี 2549/50 กับเงินค่ารักษาเสถียรภาพของฤดูการผลิตปี 2550/51 และหนี้ที่บริษัทโรงงานน้ำตาลทรายขาวเริ่มอุดม จำกัด ต้องชำระให้กับกองทุนตามแผนฟื้นฟูกิจการ

หัวหน้าฝ่ายกฎหมายรายงานว่า

1. เรื่องเดิม

1.1 ในฤดูการผลิตปี 2549/50 ปราบกว่าราคาอ้อยและผลตอบแทนการผลิต ฯ ชั้นสุดท้ายต่ำกว่าราคาอ้อยและผลตอบแทนการผลิต ฯ ชั้นต้น ซึ่งมาตรา 56 แห่งพระราชบัญญัติอ้อยและน้ำตาลทราย พ.ศ. 2527 กำหนดให้กองทุนต้องจ่ายเงินชดเชยส่วนต่างดังกล่าวคืนให้แก่โรงงานน้ำตาล

ดังนั้น กองทุนจะต้องจ่ายเงินชดเชยดังกล่าวให้แก่โรงงานน้ำตาลจำนวน 45 บริษัท ที่เปิดหีบในฤดูการผลิตปี 2549/50 ดังนี้

(1) ชดเชยราคาอ้อย จำนวน	6,963,822,259.23	บาท
(2) ชดเชยผลตอบแทนการผลิตฯ จำนวน	2,984,495,253.97	บาท
รวม	9,948,317,513.20	บาท

1.2 คณะรัฐมนตรีในคราวประชุมเมื่อวันที่ 8 มกราคม 2551 ได้พิจารณาและมีมติเห็นชอบการจ่ายเงินชดเชยตามที่กระทรวงอุตสาหกรรมเสนอ ในข้อ 1.1 ดังนี้

(1) กรณีเงินชดเชยส่วนต่างราคาอ้อย จำนวน 6,963,822,259.23 บาท ให้หักกลบลบหนี้ กับ จำนวนเงินที่โรงงานค้างชำระต่อกองทุน 1,686,344,863.81 บาท คงเหลือที่จะต้องชดเชยในส่วนนี้จำนวน 5,277,477,395.42 บาท มอบหมายให้กระทรวงการคลังจัดหาเงินกู้ให้แก่กองทุน ฯ กรณีการกู้เงินจำนวน 5,277,477,395.42 บาท เพื่อจ่ายชดเชยส่วนต่างค่าอ้อยนี้คณะรัฐมนตรีในคราวประชุมเมื่อวันที่ 19 พฤศจิกายน 2551 ได้มีมติอนุมัติให้กองทุนกู้เงินจำนวนดังกล่าวจากธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ซึ่งได้มีการดำเนินการเรียบร้อยแล้วตั้งแต่วันที่ 9 มีนาคม 2552

(2) กรณีชดเชยส่วนต่างผลตอบแทนการผลิต ฯ จำนวน 2,984,495,253.97 บาท ให้เป็นเครดิตโรงงานและให้กองทุนทยอยชำระคืน โดยให้กระทรวงการคลังรับไปพิจารณาอนุมัติให้โรงงานชำระภาษีเงินได้ในส่วนของเครดิตโรงงาน เมื่อได้รับคืนจากกองทุน แล้ว

1.3 จำนวนเงินชดเชยของฤดูการผลิตปี 2549/50 ที่บริษัท โรงงานน้ำตาลทรายขาวเริ่มอุดม จำกัด มีสิทธิจะได้รับจากกองทุนตามมาตรา 56 มีดังนี้

(1) เงินชดเชยส่วนต่างของราคาอ้อย	173,829,085.78	บาท
(2) เงินชดเชยส่วนต่างผลตอบแทนการผลิตและจำหน่ายน้ำตาลทราย จำนวนเงิน		

74,498,179.62 บาท เฉลี่ยจ่ายคืน 5 งวดตั้งแต่ปีการผลิต 2550/51 – 2554/55 ตามมติคณะกรรมการบริหาร กองทุนเมื่อวันที่ 22 มกราคม 2551 และวันที่ 11 มีนาคม 2551 ปีละ 14,899,635.92 บาท

(3) กองทุนมีหน้าที่ต้องจ่ายเงินชดเชยตามมาตรา 56 คืนให้แก่โรงงานภายใน 15 วัน นับแต่วันประกาศราคาอ้อยและผลตอบแทนการผลิตขั้นสุดท้าย ฤดูกาลผลิต 2549/50 ในราชกิจจานุเบกษา

(4) สำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย ได้ประกาศราคาอ้อยและผลตอบแทนการผลิตฯ ขั้นสุดท้าย ฤดูกาลผลิตปี 2549/50 ในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 5 มีนาคม 2551 ดังนั้น กองทุนจึงมีหน้าที่ต้องจ่ายเงินชดเชยคืนให้แก่โรงงานน้ำตาล ตั้งแต่วันที่ 20 มีนาคม 2551 เป็นต้นมา

2. ข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย

2.1 ฤดูกาลผลิตปี 2550/51 สำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทรายได้ประกาศ กำหนดราคาอ้อยขั้นสุดท้ายและผลตอบแทนการผลิตและจำหน่ายน้ำตาลทรายขั้นสุดท้าย เฉลี่ยราคาอ้อยทั่วประเทศตันละ 672.43 บาท ณ ระดับความหวานที่ 10 ซี.ซี.เอส อัตราขึ้นลงเท่ากับ 40.35 บาท ต่อ 1 หน่วย ซี.ซี.เอส กำหนดผลตอบแทนการผลิตและจำหน่ายน้ำตาลทรายขั้นสุดท้ายที่ 288.19 บาท ต่อตันอ้อย และ โรงงานน้ำตาลต้องนำส่งเงินรักษาเสถียรภาพต่อกองทุนตามมติคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทรายในคราว ประชุมครั้งที่ 3/2552 เมื่อวันที่ 5 มีนาคม 2552 ในอัตราร้อยละ 0.81 ของรายรับสุทธิ ซึ่งโรงงานน้ำตาล ทรายขาวเริ่มอุดมมีภาระหนี้ต้องนำส่งเงินรักษาเสถียรภาพต่อกองทุน จำนวน 10,283,250.54 บาท

2.2 สำนักงานกองทุนได้นำเงินชดเชยส่วนต่างของผลตอบแทนการผลิตและจำหน่ายน้ำตาล ทรายของฤดูกาลผลิตปี 2549/50 ที่ต้องจ่ายให้กับบริษัท โรงงานน้ำตาลทรายขาวเริ่มอุดม จำกัด งวดที่ 1 ปี 2550/51 จำนวน 14,899,635.92 บาท ตามข้อ 1.3 (2) ไปหักกลบลบหนี้กับเงินค่ารักษาเสถียรภาพของฤดูกาล ผลิตปี 2550/51 ที่บริษัทฯ ต้องชำระต่อกองทุนตามข้อ 2.1 จำนวน 10,283,150.54 บาท แล้ว คงเหลือที่บริษัทฯ จะได้รับคืนจากกองทุนเป็น จำนวนเงิน 4,616,485.38 บาท

2.3 จำนวนเงินคงเหลือหลังจากมีการหักกลบลบหนี้ตามข้อ 2.2 ที่บริษัทฯ ฯ จะได้รับคืนจาก กองทุน จำนวน 4,616,485.38 บาท นั้น สำนักงานกองทุนมีความเห็นว่าควรนำไปหักกลบลบหนี้กับเงินที่ บริษัทฯ ต้องชำระให้กับกองทุน จำนวน 254,747,743.99 บาท ตามที่ศาลล้มละลายกลางมีคำสั่งให้ฟื้นฟู กิจการเมื่อวันที่ 27 กรกฎาคม 2550 ในคดีฟื้นฟูกิจการหมายเลขแดงที่ ฟ.22/2550

2.4 การหักกลบลบหนี้รายของบริษัท โรงงานน้ำตาลทรายขาวเริ่มอุดม จำกัด มีปัญหาข้อ กฎหมายเนื่องจากบริษัท ฯ อยู่ในระหว่างการฟื้นฟูกิจการตามพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช 2483 ซึ่ง ตามพระราชบัญญัตินี้ได้กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการหักกลบลบหนี้ไว้ในมาตรา 90/33 “ว่าถ้าเจ้าหนี้ ซึ่งมีสิทธิขอรับชำระหนี้ในการฟื้นฟูกิจการเป็นลูกหนี้ในเวลาที่คำสั่งฟื้นฟูกิจการ เจ้าหนี้อาจใช้สิทธิหักกลบลบ หนี้ได้ เว้นแต่เจ้าหนี้ได้สิทธิเรียกร้องต่อลูกหนี้ภายหลังที่มีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ” สรุปว่า หนี้หลังจากที่ศาลมี คำสั่งฟื้นฟูกิจการแล้ว ไม่อาจนำไปหักกลบลบหนี้กันได้

3. ประเด็นปัญหาและข้อเสนอ

3.1 บริษัท โรงงานน้ำตาลทรายขาวเริ่มอุดม จำกัด ได้ยื่นคำร้องขอฟื้นฟูกิจการต่อศาลล้มละลายกลาง โดยได้แสดงว่ามีทรัพย์สิน หนี้สินต่อศาลล้มละลายกลางตามพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช 2483 ณ วันที่ 27 กรกฎาคม 2550 ดังนี้

(1) มีทรัพย์สินรวม	1,654,965,987.43	บาท
(2) มีหนี้สินรวม	13,018,082,305.26	บาท
(3) หนี้สินมากกว่าทรัพย์สิน	11,363,116,317.83	บาท

3.2 ตามแผนฟื้นฟูกิจการกองทุนจะได้รับชำระหนี้เงินต้น จำนวน 254,747,743.99 บาท ดอกเบี้ย 120,670,137.92 บาท รวม 375,417,881.91 บาท โดยจะได้รับชำระหนี้เงินต้นตามแผนฟื้นฟูครบถ้วนในเดือนธันวาคม 2566 ส่วนดอกเบี้ยจะถูกปลดหนี้ทั้งจำนวนเมื่อลูกหนี้ชำระเงินต้นตามแผนฟื้นฟูครบถ้วนแล้ว

3.3 เงินชดเชยผลตอบแทนการผลิตและจำหน่ายน้ำตาลทรายของฤดูกาลผลิตปี 2549/50 ที่กองทุนต้องจ่ายชดเชยบริษัทฯ ตามมาตรา 56 จำนวน 74,498,179.62 บาท โดยคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทรายกำหนดให้แบ่งจ่ายคืนให้บริษัทฯ เป็น 5 งวดตั้งแต่ฤดูกาลผลิตปี 2550/51 – 2554/55 ปีละ 14,899,635.92 บาท สำนักงานได้นำไปหักกลบลบหนี้กับเงินค่ารักษาเสถียรภาพที่บริษัทฯ ต้องชำระต่อกองทุนฤดูกาลผลิตปี 2550/51 จำนวน 10,283,150.54 บาท คงเหลือต้องจ่ายคืนบริษัท ฯ จำนวน 4,616,485.38 บาท ซึ่งสำนักงานฯ มีความเห็นว่าควรนำไปหักกลบลบหนี้กับหนี้ที่บริษัทฯ เป็นหนี้ต่อกองทุนตามแผนฟื้นฟูกิจการทำนองเดียวกับเรื่องการหักกลบลบหนี้ที่กองทุนต้องจ่ายส่วนต่างของราคาอ้อยฤดูกาลผลิตปี 2549/50 กับหนี้ที่กองทุนจะได้รับตามแผนฟื้นฟูกิจการซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างการพิจารณาคดีของศาลล้มละลายกลางคดีหมายเลขดำที่ สฟ. 43/2552

4. ประเด็นพิจารณา

พิจารณาร่วมสมควรนำเงินที่เหลือจากการหักกลบลบหนี้จำนวน 4,616,485.38 บาท ซึ่งกองทุนจะต้องจ่ายคืนให้แก่บริษัท โรงงานน้ำตาลทรายขาวเริ่มอุดม จำกัด ไปหักกลบลบหนี้กับเงินที่บริษัทฯ ค้างชำระต่อกองทุนตามแผนฟื้นฟูกิจการหรือไม่ประการใด

มติที่ประชุม

ที่ประชุมได้พิจารณาแล้วมีมติให้รอผลของคำพิพากษาศาลล้มละลายกลาง คดีหมายเลขดำที่ สฟ. 43/2552 ที่จะมีการอ่านคำพิพากษาในวันที่ 28 ตุลาคม 2552 เนื่องจากเห็นว่าการนำหนี้เงินชดเชยผลตอบแทนการผลิตและจำหน่ายน้ำตาลทราย ฤดูกาลผลิตปี 2549/50 ที่บริษัท โรงงานน้ำตาลทรายขาวเริ่มอุดม จำกัด จะได้รับคืนจากกองทุนหลังจากหักกลบลบหนี้กับเงินรักษาเสถียรภาพของฤดูกาลผลิตปี 2550/51 แล้ว จำนวน 4,616,485.38 บาท ไปหักกลบลบหนี้กับหนี้ในแผนฟื้นฟูกิจการ นั้น มีประเด็นปัญหาข้อกฎหมายทำนองเดียวกับคดีดังกล่าว

5.2 เรื่อง ร่างระเบียบคณะกรรมการบริหารกองทุน ว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินค่าตอบแทน การปฏิบัติงานนอกเวลาทำงาน พ.ศ. ....

หัวหน้าฝ่ายกฎหมายรายงานว่า

คณะกรรมการบริหารกองทุนได้ออกข้อกำหนด เรื่อง หลักเกณฑ์วิธีการในการจ่ายเงินค่าล่วงเวลา สำหรับพนักงานลูกจ้างที่ปฏิบัติงานในสำนักงานกองทุนอ้อยและน้ำตาลทราย ลงวันที่ 2 กรกฎาคม 2534 โดยกำหนดอัตราค่าทำงานล่วงเวลา ค่าทำงานในวันหยุด และค่าล่วงเวลาในวันหยุด โดยคำนวณจากฐานเงินเดือนเฉลี่ยเป็นรายชั่วโมง ดังนี้

- (1) ค่าล่วงเวลาภายหลังเวลาทำงานปกติ ให้ใช้อัตราหนึ่งเท่าของอัตราค่าจ้างเฉลี่ยเป็นรายชั่วโมง
- (2) ค่าทำงานในวันหยุด ให้ใช้อัตราหนึ่งเท่าของอัตราค่าจ้างเฉลี่ยเป็นรายชั่วโมง
- (3) ค่าล่วงเวลาในวันหยุด ภายหลังเวลาทำงานในวันหยุดให้ใช้อัตราสามเท่าของอัตราค่าจ้างเฉลี่ยเป็นรายชั่วโมง

พนักงานลูกจ้างที่ใช้เงินกองทุนปฏิบัติงานในสำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย มีระเบียบสำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย ว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินค่าตอบแทนการปฏิบัติงานนอกเวลาทำงาน พ.ศ. 2551

ข้อเสนอของสำนักงาน

การคิดคำนวณอัตราค่าทำงานล่วงเวลา ค่าทำงานในวันหยุด และค่าล่วงเวลาในวันหยุดตามข้อกำหนดของคณะกรรมการบริหารกองทุนดังกล่าว เป็นการคิดคำนวณจากฐานอัตราเงินเดือนของแต่ละคน ซึ่งพนักงานลูกจ้างผู้มีอัตราเงินเดือนสูงจะได้รับค่าตอบแทนเฉลี่ยเป็นรายชั่วโมงสูงตามสัดส่วนของเงินเดือน ต่างจากพนักงานผู้มีอัตราเงินเดือนต่ำ

สำนักงานกองทุนเห็นควรมีการปรับแก้อัตราค่าปฏิบัติงานนอกเวลา ค่าปฏิบัติงานในวันหยุด ค่าปฏิบัติงานนอกเวลาในวันหยุด โดยกำหนดค่าตอบแทนเป็นรายชั่วโมง ดังนี้

- (1) การปฏิบัติงานนอกเวลาทำงานในวันทำงานปกติ ให้มีสิทธิเบิกค่าตอบแทนได้ไม่เกินวันละ 4 ชั่วโมงๆ ละ 70 บาท (วันละ 280 บาท)
- (2) การปฏิบัติงานในวันหยุดประจำสัปดาห์ ให้มีสิทธิเบิกค่าตอบแทนได้ไม่เกินวันละ 7 ชั่วโมงๆ ละ 80 บาท (วันละ 560 บาท)
- (3) การปฏิบัติงานนอกเวลาทำงานในวันหยุด ให้มีสิทธิเบิกค่าตอบแทนได้ไม่เกินวันละ 4 ชั่วโมงๆ ละ 90 บาท (วันละ 360 บาท)

ประเด็นพิจารณา

เสนอคณะกรรมการบริหารกองทุนพิจารณาว่าจะเห็นสมควรให้มีการปรับปรุงแก้ไขข้อกำหนดเรื่องหลักเกณฑ์วิธีการในการจ่ายเงินค่าล่วงเวลาหรือไม่ประการใด หากเห็นชอบในหลักการให้มีการแก้ไขโปรดพิจารณาร่างระเบียบคณะกรรมการบริหารกองทุนว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินค่าตอบแทนการปฏิบัติงานนอกเวลาทำงาน พ.ศ. ...

มติที่ประชุม

ที่ประชุมพิจารณาเห็นว่า เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติที่สำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทรายและศูนย์บริหารการผลิตฯ ใช้เงินจากกองทุนอ้อยและน้ำตาลทรายเช่นเดียวกับเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติที่สำนักงานกองทุนอ้อยและน้ำตาลทราย ดังนั้น ระดับอัตราค่าใช้จ่ายและค่าตอบแทนต่างๆ ควรจะเป็นอัตราเดียวกันทั้ง 3 หน่วยงาน จึงมีมติให้ใช้อัตราเดียวกับระเบียบสำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทรายว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินค่าตอบแทนการปฏิบัติงานนอกเวลาทำงาน พ.ศ. 2551 และเสนอคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทรายพิจารณาให้ความเห็นชอบต่อไป

5.3 เรื่อง การแก้ไขระเบียบคณะกรรมการบริหารกองทุน ฉบับที่ 1 พ.ศ. 2537 ว่าด้วยการพัสดุ และ ที่แก้ไขเพิ่มเติมโดย ฉบับที่ 1 พ.ศ. 2540 ว่าด้วยการพัสดุ

หัวหน้าฝ่ายกฎหมายรายงานว่า

สำนักงานกองทุนอ้อยและน้ำตาลทราย ได้มีคำสั่งที่ 2/2552 ลงวันที่ 29 เมษายน 2552 แต่งตั้งคณะทำงานพิจารณาปรับปรุงแก้ไขระเบียบคณะกรรมการบริหารกองทุน ฉบับที่ 1 พ.ศ.2537 ว่าด้วยการพัสดุ ลงวันที่ 15 กุมภาพันธ์ 2537 และที่แก้ไขเพิ่มเติมโดย ฉบับที่ 1 พ.ศ. 2540 ลงวันที่ 10 มกราคม 2540 ว่าด้วยการพัสดุ เพื่อให้เป็นไปตามแผนปฏิบัติงานประจำปี 2552 และเพื่อความคล่องตัวในการดำเนินงานเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้างให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

การดำเนินการ

คณะทำงานพิจารณาปรับปรุงแก้ไขระเบียบคณะกรรมการบริหารกองทุน ว่าด้วยการพัสดุ ฉบับที่ 1 พ.ศ.2537 และที่แก้ไขเพิ่มเติมโดย ฉบับที่ 1 พ.ศ. 2540 ว่าด้วยการพัสดุ ได้พิจารณาปรับปรุงแก้ไขระเบียบดังกล่าวแล้ว สรุปได้ดังนี้

(1) ปรับปรุงแก้ไขบทนิยามในข้อ 5 คำว่า เลขานุการ คำว่าเจ้าหน้าที่พัสดุ เพิ่มเติมบทนิยามคำว่าหัวหน้าเจ้าหน้าที่พัสดุ และนิยามคำว่าผู้มีอำนาจอนุมัติ ให้หมายถึง เลขานุการคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย หรือผู้อำนวยการสำนักงานกองทุนอ้อยและน้ำตาลทราย

(2) ปรับปรุงแก้ไขความในข้อ 8 เกี่ยวกับผู้มีอำนาจหน้าที่ดำเนินการตามระเบียบพัสดุที่กระทำการโดย ทุจริต จงใจ หรือประมาทเลินเล่อ หรือมีพฤติการณ์เชื่ออำนาจแก่ผู้เสนอราคาหรือขัดขวางการเสนอ

ราคาอย่างเป็นธรรม ให้มีการลงโทษ ตามความร้ายแรงแห่งการกระทำและความเสียหายที่เกิดขึ้นแก่ทางราชการ โดยปรับเปลี่ยนให้สอดคล้องเป็นแนวทางเดียวกับระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. 2535

- (3) ปรับปรุงแก้ไขความในข้อ 15 โดยปรับปรุงวงเงินการจัดซื้อจัดจ้างโดยวิธีประกวดราคาจาก 1,000,000 บาท เป็น 2,000,000 บาท
- (4) ปรับปรุงแก้ไขความในข้อ 17 วิธีการซื้อโดยวิธีพิเศษ ให้สอดคล้องเป็นแนวทางเดียวกับระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. 2535
- (5) ปรับปรุงแก้ไขความในข้อ 18 วิธีการจ้างโดยวิธีพิเศษ ให้สอดคล้องเป็นแนวทางเดียวกับระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. 2535
- (6) ปรับปรุงแก้ไขความในวรรคท้ายของข้อ 28 เกี่ยวกับผู้ตรวจรับพัสดุที่ซื้อหรืองานที่จ้างวงเงินไม่เกิน 10,000 บาท ให้แต่งตั้งพนักงานราชการหรือลูกจ้างประจำเป็นผู้ตรวจรับได้
- (7) ปรับปรุงแก้ไขความในข้อ 53 โดยกำหนดวงเงินอำนาจในการสั่งซื้อสิ่งจ้างของผู้อำนวยการสำนักงานกองทุน หรือของเลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทรายจาก 2,000,000 บาท เป็น 5,000,000 บาท และกรณีที่สั่งซื้อสิ่งจ้างสูงกว่า 5,000,000 บาท ให้เสนอขอความเห็นชอบจากคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทรายหรือขอความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารกองทุน
- (8) ปรับปรุงแก้ไขความในข้อ 106 กรณีมีการแลกเปลี่ยนพัสดุ ปรับแก้จากที่กำหนดให้เจ้าหน้าที่รายงานต่อคณะกรรมการบริหารกองทุน เป็น รายงานต่อผู้อำนวยการสำนักงานกองทุนหรือเลขาธิการ
- (9) ปรับปรุงแก้ไขความในข้อ 113 วรรค 2 โดยปรับปรุงแก้ไขวงเงินจาก 5,000 บาท เป็น 10,000 บาท และกรณีที่มีการจัดทำโครงการซื้อหรือจ้างเร่งด่วนอาจไม่ต้องทำข้อตกลงเป็นหนังสือก็ได้
- (10) ปรับปรุงแก้ไขความในข้อ 133 วรรค 1 และเพิ่มความข้อ 133 วรรค 2 เกี่ยวกับการจำหน่ายพัสดุที่หมดความจำเป็นหรือไม่ใช้แล้ว โดยเพิ่มการจำหน่ายพัสดุหรือทรัพย์สินที่ซื้อโดยใช้เงินกองทุน หากต้องขายหรือจำหน่ายให้ดำเนินการขายโดยวิธีการขายทอดตลาด และให้มีการแต่งตั้งผู้แทนสำนักงานกองทุนเป็นกรรมการร่วมด้วย

ข้อเสนอคณะกรรมการบริหารกองทุนพิจารณา

1. โปรดพิจารณาในหลักการว่า จะให้มีการปรับปรุงแก้ไข ระเบียบว่าด้วยการพัสดุ ฉบับที่ 1 พ.ศ. 2537 และที่แก้ไขเพิ่มเติมโดย ฉบับที่ 1 พ.ศ. 2540 หรือไม่ ประการใด
2. หากเห็นชอบในหลักการให้มีการแก้ไข ขอได้โปรดพิจารณาร่างระเบียบที่ฝ่ายเลขานุการจัดทำขึ้นพร้อมตารางเปรียบเทียบ

มติที่ประชุม

ที่ประชุมพิจารณาเห็นว่า ระเบียบคณะกรรมการบริหารกองทุน ว่าด้วย การพัสดุ เป็นระเบียบที่ใช้ร่วมกันสามหน่วยงานได้แก่ สำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย ศูนย์บริหารการผลิตฯ และสำนักงานกองทุนอ้อยและน้ำตาลทราย จึงมีมติมอบหมายให้เสนอคณะกรรมการพัฒนากฎหมายของสำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย ช่วยตรวจพิจารณาถ่วงถ่วงก่อน

5.4 เรื่อง บริษัท อุตสาหกรรมน้ำตาลชลบุรี จำกัด ขอกู้ยืมเงินกองทุนเพื่อชำระค่าอ้อยให้แก่เกษตรกรชาวไร่อ้อย

รองผู้อำนวยการสำนักงานกองทุนฯ รายงานว่า

1. คณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย ในคราวประชุมครั้งที่ 8/2552 เมื่อวันที่ 30 กรกฎาคม 2552 ได้พิจารณาเรื่อง การจัดการรายได้จากการจำหน่ายน้ำตาลทรายโควตา ก. ส่วนที่เหลือของโรงงานน้ำตาลอุตสาหกรรมน้ำตาลชลบุรี ฤดูกาลผลิตปี 2548/49 และปี 2549/50 จำนวน 13,885,066.67 บาท คืบหน้าให้แก่ชาวไร่อ้อยภายใน 15 วันนับตั้งแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งจากสำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย

2. บริษัท อุตสาหกรรมน้ำตาลชลบุรี จำกัด ได้มีหนังสือแจ้งต่อเลขาธิการคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทรายว่าบริษัทฯ ไม่ได้เปิดหีบอ้อยตั้งแต่ฤดูกาลผลิตปี 2550/51 เป็นต้นมา ทำให้ไม่มีรายได้ที่จะจ่ายเพิ่มให้กับชาวไร่อ้อยตามมติคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทรายดังกล่าวได้ เว้นแต่กองทุนอ้อยและน้ำตาลทรายจะได้พิจารณาชำระเงินส่วนต่างราคาผลตอบแทนการผลิตขั้นสุดท้ายต่ำกว่าขั้นต้น ปีการผลิต 2549/50 เป็นเงิน 16,994,012.29 บาท ให้แก่บริษัทฯ ในคราวเดียวกันโดยไม่ต้องผ่อนชำระ 5 ปี บริษัทฯ จะได้นำเงินรายได้นี้มาชำระให้แก่ชาวไร่อ้อย มิฉะนั้นบริษัทฯ ก็จำเป็นต้องขอทยอยจ่ายค่าอ้อยเพิ่มให้กับชาวไร่อ้อยตามจำนวนเงินที่ได้รับคืนจากกองทุนอ้อยและน้ำตาลทรายในแต่ละปีเป็นเวลา 5 ปี เช่นเดียวกัน

3. ต่อมาเมื่อวันที่ 25 กันยายน 2552 สำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทรายได้เชิญโรงงานน้ำตาล ชาวไร่อ้อย และสำนักงานกองทุนอ้อยและน้ำตาลทราย ประชุมปรึกษาหารือเพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าว โดยสรุปว่าโรงงานยินดีจ่ายเงินส่วนที่เหลือให้แก่ชาวไร่อ้อยตามมติ กอน. ดังกล่าว แต่เนื่องจากโรงงานไม่เปิดหีบตั้งแต่ฤดูกาลผลิตปี 2550/51 เป็นต้นมา จึงขอผ่อนการจ่ายเงินให้แก่ชาวไร่อ้อยเป็นเวลา 5 ปี โดยใช้เงินที่ได้รับจากกองทุนฯ กรณีการชดเชยผลตอบแทนการผลิตฯ ฤดูกาลผลิตปี 2549/50 แต่ชาวไร่อ้อยต้องการให้โรงงานชำระเงินให้แก่ชาวไร่อ้อยในคราวเดียวกันทั้งหมด จึงเสนอแนวทางแก้ไขให้โรงงานขอกู้เงินจากกองทุนอ้อยและน้ำตาลทราย จำนวน 13,885,066.67 บาท ในอัตราดอกเบี้ยต่ำเป็นกรณีพิเศษ เพื่อนำมาชำระให้แก่ชาวไร่อ้อยโดยใช้เงินชดเชยส่วนต่างผลตอบแทนการผลิตที่โรงงานจะได้รับจากกองทุน จำนวน 16,994,012.29 บาท เป็นหลักประกัน

ข้อมูลเพื่อประกอบการพิจารณา

1. จำนวนชาวไร่อ้อยที่ส่งอ้อยเข้าหีบ
  - ปี 2548/49 จำนวน 147 ราย ปริมาณอ้อยรวม 235,785.40 ตัน
  - ปี 2549/50 จำนวน 141 ราย ปริมาณอ้อยรวม 236,071.47 ตัน
2. วิธีการแบ่งรายได้สุทธิจากการปรับบัญชีการจำหน่ายน้ำตาลทรายโควตา ก. ที่โรงงานจะต้องคืนให้ชาวไร่อ้อยร้อยละ 70 ของรายได้สุทธิทั้งหมด โดยแบ่งตามปริมาณอ้อยที่ส่งเข้าหีบ ดังนี้

- น้ำตาลทรายโควตา ก. ปี 2548/49	จำนวน	26,689.50	กระสอบ
- รายได้สุทธิจากการปรับบัญชี	จำนวน	639,030.88	บาท
- ปริมาณอ้อย	จำนวน	235,785.40	ตัน

ชาวไร่อ้อยได้รับเงินอัตราเฉลี่ยตันละ 2.71 บาท

- น้ำตาลทรายโควตา ก. ปี 2549/50	จำนวน	53,650.00	กระสอบ
- รายได้สุทธิจากการปรับบัญชี	จำนวน	13,246,035.79	บาท
- ปริมาณอ้อย	จำนวน	236,071.47	ตัน

ชาวไร่อ้อยได้รับเงินอัตราเฉลี่ยตันละ 56.11 บาท

ข้อกำหนด

1. พระราชบัญญัติอ้อยและน้ำตาลทราย พ.ศ. 2527
  - มาตรา 23 กองทุนมีวัตถุประสงค์ ดังต่อไปนี้
    - (2) รักษาเสถียรภาพของอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทราย เพื่อผลประโยชน์ของชาวไร่อ้อยและโรงงาน และเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจของประเทศ
    - (4) กระทำการอื่นที่จำเป็น เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของกองทุนอ้อยและน้ำตาลทราย
2. ระเบียบคณะกรรมการบริหารกองทุน ฉบับที่ 1 พ.ศ. 2532 ว่าด้วย หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขต่างๆ ตามวัตถุประสงค์ของกองทุนอ้อยและน้ำตาลทราย
  - ข้อ 2. โครงการเพื่อดำเนินการรักษาเสถียรภาพอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทราย เพื่อผลประโยชน์ของชาวไร่อ้อยและโรงงานน้ำตาล และเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจของประเทศ จะต้องเกี่ยว ข้อง เฉพาะแต่เรื่องดังต่อไปนี้
    - 2.1) การจัดหาเงินทุนเพื่อช่วยเหลือชาวไร่อ้อยและโรงงานน้ำตาลให้ได้รับประโยชน์ตอบแทนคุ้มต่อต้นทุนการผลิตของตนเอง ในแต่ละฤดูการผลิตตามนโยบายของคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย
  - ข้อ 4 กระทำการอื่นที่จำเป็น เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตาม ข้อ 1), 2) และข้อ 3) โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย

ความเห็นของสำนักงานฯ

1. การดำเนินการของ กอน. ในส่วนที่เกี่ยวกับรายได้ในการจำหน่ายน้ำตาลทรายของโรงงาน ดังกล่าวเป็นการดำเนินการที่สอดคล้องกับระเบียบ กอน. ว่าด้วย การจัดสรรรายได้ตามประกาศคณะกรรมการ อ้อยและน้ำตาลทราย เรื่อง หลักเกณฑ์ และวิธีการเกี่ยวกับการจัดทำประมาณการรายได้ การกำหนดและการ ชำระราคาอ้อยและค่าผลิตน้ำตาลทราย และอัตราส่วนของผลตอบแทนระหว่างชาวไร้อ้อยและโรงงาน สำหรับ ฤดูกาลผลิตปี 2550/2551 พ.ศ. 2550 หมวด 2

2. เนื่องจากโรงงานไม่ได้เปิดหีบตั้งแต่ฤดูกาลผลิตปี 2550/51 เป็นต้นมา (โรงงานได้รื้อถอน เครื่องจักรหมดแล้ว) และยังไม่ได้มีกำหนดเปิดทำการเมื่อใด และที่ไหน และหากจะให้โรงงานผ่อนชำระให้กับ ชาวไร้อ้อยเป็นเวลา 5 ปี ตามที่โรงงานเสนอก็จะไม่เป็นธรรมแก่ชาวไร้อ้อย

3. กรณีที่โรงงานขอกู้เงินจากกองทุนฯ ดังกล่าวข้างต้นในทางกฎหมาย คณะกรรมการบริหาร กองทุนโดยความเห็นชอบของ กอน. มีอำนาจในการที่จะอนุมัติได้ แต่ทั้งนี้จะต้องพิจารณาว่าจะคิดอัตรา ดอกเบี้ยจากโรงงานในอัตราเท่าใดจึงจะเหมาะสม เนื่องจากการดำเนินการในเรื่องนี้เป็นกรณีเฉพาะราย

ประเด็นพิจารณา

1. พิจารณาค่าขอกู้เงินกองทุนฯ ของบริษัท อุตสาหกรรมน้ำตาลชลบุรี จำกัด หรือไม่ประการใด
2. หากอนุมัติตามข้อ 1 โปรดพิจารณากำหนดอัตราดอกเบี้ยเงินกู้เพื่อเป็นแนวปฏิบัติต่อไป

มติที่ประชุม

ที่ประชุมพิจารณาแล้วเห็นว่าการค้างชำระเงินรายได้จากการปรับปรุงบัญชีให้แก่ชาวไร้อ้อย จำนวน 13,885,066.67 บาทดังกล่าว เป็นปัญหาในการปฏิบัติตามมติคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย ดังนั้น ที่ประชุมจึงได้มีมติให้นำข้อเสนอของบริษัท อุตสาหกรรมน้ำตาลชลบุรี จำกัด และสมาคมกลุ่มอาชีพ การเกษตรชลบุรีที่ขอกู้เงินจากกองทุนฯ จำนวน 13,885,066.67 บาท เสนอคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย เพื่อพิจารณา ต่อไป

วาระที่ 6 เรื่องเสนอเพื่อทราบ

- 6.1 การนำเงินเข้ากองทุนอ้อยและน้ำตาลทราย
- 6.2 สรุปสถานการณ์ตลาดน้ำตาลโลก

วาระที่ 7 เรื่องอื่นๆ

7.1 เรื่อง การศึกษาดูงานของคณะกรรมการบริหารกองทุน

ประธานกรรมการ เสนอว่า จากการพิจารณาประมาณการรายจ่ายประจำปี 2553 ของสำนักงานกองทุนอ้อยและน้ำตาลทราย หลักการคือ อยากรู้ให้คณะกรรมการบริหารกองทุนทุกท่านได้ไปศึกษาดูงานด้านอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทรายในต่างประเทศ เปรียบเทียบกับในประเทศของไทยเรา และได้มอบหมายให้ฝ่ายเลขานุการ ศึกษาข้อมูล รายละเอียด ประเทศที่มีอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทราย พร้อมทั้งประมาณการงบประมาณ และช่วงระยะเวลาที่น่าจะไปดูงานให้คณะกรรมการได้พิจารณา เช่น ออสเตรเลีย จีน บราซิล เป็นต้น

นายมนตรี วิศณุพรประสิทธิ์ ผู้แทนชาวไร่อ้อย เสนอว่าฝากให้พิจารณาประเทศอินเดียด้วย ซึ่งน่าสนใจมากเช่นกัน

มติที่ประชุม

มอบหมายให้ฝ่ายเลขานุการจัดเตรียมข้อมูลรายละเอียดแต่ละประเทศ พร้อมทั้ง ประมาณการค่าใช้จ่ายเพื่อเสนอคณะกรรมการบริหารกองทุนพิจารณาในคราวประชุมครั้งต่อไป

7.2 เรื่อง ขออนุมัติเลื่อนขึ้นค่าจ้างเป็นกรณีพิเศษ

รองผู้อำนวยการสำนักงานกองทุนฯ รายงานว่า

ตามระเบียบคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย ว่าด้วย การจ้างลูกจ้างโดยเงินกองทุนอ้อยและน้ำตาลทราย เพื่อปฏิบัติงานในสำนักงานกองทุนอ้อยและน้ำตาลทราย (ฉบับที่ 1) พ.ศ. 2551 ได้กำหนดหลักเกณฑ์การเลื่อนขึ้นค่าจ้างประจำปีของลูกจ้างสำนักงานกองทุนฯ ไว้ดังนี้

“ข้อ 19 การเลื่อนขึ้นค่าจ้างลูกจ้างประจำปีให้เลื่อนปีละสองครั้ง ดังนี้

- (1) ครั้งที่หนึ่งครึ่งปีแรก เลื่อนวันที่ 1 เมษายนของปีที่ได้เลื่อน
- (2) ครั้งที่สองครึ่งปีหลัง เลื่อนวันที่ 1 ตุลาคมของปีถัดไป”

“ข้อ 20/2 การพิจารณาเลื่อนขึ้นค่าจ้างลูกจ้างตามข้อ 20 และข้อ 20/1 ให้ผู้บังคับบัญชาขั้นต้น หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายนำผลการประเมินผลการปฏิบัติงานและข้อมูลเกี่ยวกับการลา พุทธิกรรมการมาทำงาน การรักษาวินัย การปฏิบัติตนเหมาะสมกับการเป็นลูกจ้างประจำของสำนักงานและข้อควรพิจารณาอื่นๆ ของผู้นั้นมาประกอบการพิจารณาอย่างรอบคอบ แล้วรายงานผลการพิจารณานั้นพร้อมด้วยข้อมูลดังกล่าวต่อผู้บังคับบัญชาขั้นเหนือขึ้นไปตามลำดับจนถึงผู้อำนวยการ

ในการพิจารณารายงานตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้บังคับบัญชาขั้นเหนือแต่ละชั้นที่ได้รับรายงานเสนอความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาของผู้บังคับบัญชาด้วย”

“ข้อ 20/3 เมื่อผู้อำนวยการได้รับรายงานผลการพิจารณาจากผู้บังคับบัญชาตาม 20/2 แล้ว เห็นว่าลูกจ้างประจำผู้ใดอยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้นค่าจ้างครั้งขึ้นตามข้อ 20 และปฏิบัติตนเหมาะสมกับการเป็นลูกจ้างประจำของสำนักงาน ให้เลื่อนขั้นค่าจ้างให้แก่ผู้นั้นครั้งขึ้น และหากลูกจ้างประจำผู้นั้นมีผลการปฏิบัติงานอยู่ในหลักเกณฑ์ตามข้อ 20/1 ด้วย ก็ให้เลื่อนขั้นค่าจ้างให้แก่ผู้นั้นหนึ่งขั้น”

“ข้อ 21 การเลื่อนขั้นค่าจ้างลูกจ้างประจำครั้งปีแรกในวันที่ 1 เมษายน ให้เลื่อนขั้นค่าจ้างหนึ่งขั้น ได้ไม่เกินร้อยละสิบห้าของจำนวนลูกจ้างประจำที่มีตัวปฏิบัติงานอยู่จริง ณ วันที่ 1 มีนาคมของแต่ละปี การเลื่อนขั้นค่าจ้างครั้งขึ้น หนึ่งขั้น หรือหนึ่งขั้นครึ่งของลูกจ้างประจำครั้งปีหลังในวันที่ 1 ตุลาคม ให้เลื่อนขั้นค่าจ้างได้ไม่เกินร้อยละหกจุดห้าของฐานเงินเดือนค่าจ้างรวม ณ วันที่ 1 กันยายนของแต่ละปี”

ในกรณีที่ผู้อำนวยการเห็นสมควรให้การเลื่อนขั้นค่าจ้างครั้งขึ้น หนึ่งขั้น หรือหนึ่งขั้นครึ่ง และสองขั้นของลูกจ้างประจำในปีใดแตกต่างจากหลักเกณฑ์ตามที่กำหนดไว้ในข้อนี้ โดยมีเหตุผลเป็นกรณีพิเศษให้ผู้อำนวยการเสนอคณะกรรมการบริหารกองทุนเพื่อพิจารณาอนุมัติ

“ข้อ 21/2 กรณีลูกจ้างประจำตำแหน่งผู้อำนวยการ ให้ประธานคณะกรรมการบริหารกองทุน นำหลักเกณฑ์ วิธีการ การเลื่อนขั้นค่าจ้างที่กำหนดไว้ตามข้อ 19 ข้อ 20 และข้อ 21 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

การดำเนินการ

สำนักงานกองทุนฯ ได้เสนอให้ประธานฯ เป็นผู้พิจารณาเลื่อนขั้นค่าจ้างประจำปี 2552 ครั้งที่ 2 ครั้งปีหลังให้ผู้อำนวยการสำนักงานกองทุนฯ ซึ่งท่านประธานฯ ได้พิจารณาแล้วเห็นควรให้นำเข้าหารือในคณะกรรมการบริหารกองทุน

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

1. การพิจารณาเลื่อนขั้นค่าจ้างประจำปี 2552 ครั้งที่หนึ่งครั้งปีแรก (1 เมย.- 30 กย.52) ให้แก่ลูกจ้างประจำสำนักงานกองทุนฯ 20 ราย มีผู้ได้รับการเลื่อนขั้นค่าจ้าง 1 ขั้น จำนวน 3 ราย ครั้งขึ้นจำนวน 16 ราย และไม่ได้เลื่อนขั้นค่าจ้างจำนวน 1 ราย (อยู่ในระหว่างทดลองงาน)
2. วงเงินที่ใช้เลื่อนขั้นค่าจ้างสำหรับปี 2552 ร้อยละ 6.5 ของฐานค่าจ้างรวมคำนวณได้ 39,954.20 บาท ใช้เลื่อนขั้นค่าจ้างครั้งที่หนึ่งครั้งปีแรกจำนวน 19,660.00 บาท ดังนั้น คงเหลือไว้สำหรับเลื่อนขั้นค่าจ้างครั้งที่สองครั้งปีหลังจำนวน 20,294.20 บาท
3. การพิจารณาเพื่อเลื่อนขั้นค่าจ้างประจำปี 2552 ครั้งปีหลัง (1 ตค. 52 - 31 มีค. 53) ในเบื้องต้นหากนำวงเงินที่เหลือตาม 2 จำนวน 20,294.20 บาท มาเลื่อนขั้นค่าจ้างครั้งขึ้นให้แก่ลูกจ้างของสำนักงานกองทุนฯ ทั้ง 20 ราย จะใช้เงินจำนวน 19,360 บาท และจะมีเงินเหลืออยู่จำนวน 934 บาท สำหรับใช้เลื่อนขั้นค่าจ้างในกรณีพิเศษ (หนึ่งขั้นหรือหนึ่งขั้นครึ่ง)

ความเห็นของที่ประชุม

ที่ประชุมได้พิจารณาแล้วเห็นว่าในรอบปีบัญชี 2552 สำนักงานกองทุนฯ มีภารกิจรับผิดชอบมากขึ้นและเป็นภารกิจสำคัญ เช่น การกู้เงิน ธ.ก.ส. การจ่ายเงินชดเชยส่วนต่างราคาอ้อยและผลตอบแทนการผลิตฯ ฤดูกาลผลิตปี 2549/50 และการแก้ไขปัญหากรณีกลุ่มวังขนายค้างชำระค่าอ้อยให้แก่ชาวไร่อ้อย ซึ่งเป็นภารกิจนอกเหนือจากงานประจำของสำนักงานฯ โดยเฉพาะผู้อำนวยการสำนักงานกองทุนฯ (นายวีระศักดิ์ ขวัญเมือง) ได้ปฏิบัติหน้าที่โดยประสานงานและผลักดันโครงการที่เกี่ยวข้องจนสำเร็จและเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินงานของกองทุนฯ จึงเห็นสมควรเลื่อนขึ้นค่าจ้าง 1 ขั้น เป็นกรณีพิเศษ เนื่องจากวงเงินที่เหลือไม่เพียงพอที่จะดำเนินการในเรื่องนี้ซึ่งจะต้องใช้เงินจำนวน 3,480 บาท/เดือน

มติที่ประชุม

เห็นชอบให้เลื่อนขึ้นค่าจ้างประจำปี 2552 ครั้งที่สองครึ่งปีหลังให้แก่ นายวีระศักดิ์ ขวัญเมือง ผู้อำนวยการสำนักงานกองทุนอ้อยและน้ำตาลทราย จำนวนหนึ่งขั้นเป็นกรณีพิเศษ เนื่องจากวงเงินร้อยละ 6.5 ของฐานค่าจ้างไม่เพียงพอสำหรับการเลื่อนขึ้นค่าจ้างดังกล่าว ทั้งนี้ให้ใช้วงเงินจากงบบุคลากรมาดำเนินการสำหรับการเลื่อนขึ้นค่าจ้างหนึ่งขั้นในครั้งนี้

เลิกประชุมเวลา 13.55 น.

(นางสาวมลิวลีย์ นิลแสง)

ผู้จัดบันทึกการประชุม

(นายวีระศักดิ์ ขวัญเมือง)

ผู้อำนวยการสำนักงานกองทุนอ้อยและน้ำตาลทราย

ผู้ตรวจรายงานการประชุม